

som Ingen kan forudsæe, og det vil derfor efter min Overbeviisning være umuligt at binde Finantsministerens Svænder paa en saadan Maade, at han, naar han kun benytter Reserveconden efter de ham foreskrevne Regler, virkeligt altid kommer til at og kan benytte den paa en hensigtsmæssig Maade. Forsaa vidt er jeg altsaa fuldkommen enig med den høitærede Minister. — Jeg betvivler dernæst heller ikke, at den Fremstilling, som den høitærede Minister gav os af de Transactioner, som have fundet Sted i Anledning af Jernbaneanlægene, var stemmende med de virkelige Forhold, disse opfattede fra det Synspunkt, hvorfra man er gaaet ud ved at slaae ind paa og senere at fastholde den Betragtning, som har gjort sig gjældende i dette Anliggende. Men den høitærede Minister bemærkede dog selv, at det naturligtvis var vanskeligt for flere Tilfældes Vedkommende at sige, at de Penge, der vare skaffede tilveie ved Realisationer, netop vare blevene anvendte til det Brug, hvorom der her er Tale, og en kritisk Undersøgelse heraf er jeg naturligtvis i dette Dieblif aldeles ikke istand til at foretage. Efter den høitærede Ministers Betragtning havde den stete Omsætning været fordelagtig for Statskassen, og jeg maa for Diebliffet idetmindste lade dette staae hen, idet en egenlig Undersøgelse i saa Henseende først kan komme tilstede i Forbindelse med Behandlingen af Regnskabet for 1869—70. Men jeg maa dog tillade mig allerede nu at gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister uden videre slog de Omsætninger, som ere foregaaede i det Regnskabsaar, hvorom der her handles, sammen med de Omsætninger af lignende Natur, som ere foregaaede tidligere, og det skjøndt der i flere Punkter har gjort sig væsentlige Forskjelligheder gjældende, som vel kunde bevirke en forskjellig Bedømmelse af dem. I de tidligere Aar havde Finantterne saaledes navnlig de fornødne contante Beløb liggende, hvad der efter en tidligere Ministers Udtalelse her i Thinget endog egentlig først gav Anledningen til, at man idethale kom ind paa disse Transactioner, hvorved man betalte Jernbaneanrepreneurerne med contante Penge istedetfor med Obligationer. Efterhaanden har man imidlertid

leertid været nødt til at skaffe de fornødne Contanter tilveie, som behøvedes til Transactionerne, og dette har særlig i en meget fremtrædende Grad været nødvendigt i det Finantsaar, om hvilket der nu forhandles. Derved adskiller den omtalte Transaction i det nævnte Aar sig altsaa fra de tidligere lignende. Derfor som man forud var besluttet paa rimeligtvis at ville betale med Contanter istedetfor med de Papiere, som Contracten betingede, saa maa jeg tilstaae, at jeg vilde have anseet det for rigtigt af Finantsministeren, ja, jeg vil sige, at det saa ligefrem havde været Finantsministerens Pligt, at han, da Finantslovforslaget forelaa for Rigsdagen til Behandling, havde foredraget Sagen for Rigsdagen og derved havde begjært den fornødne Bemyndigelse. Naar der er Tale om usforudsæelige Tilfælde, da gjælder det i fuldeste Maade — ogsaa efter min Overbeviisning — at det vilde være uheldigt at binde Finantsministerens Svænder saaledes, at han i et givet Dieblif ikke kunde benytte Reserveconden paa den heldigste Maade. Men her var der jo ikke Tale om et saadant Forhold; her var der Tale om et Forhold, der havde udviklet sig gennem flere Aar, og som Finantsministeren netop under Behandlingen af Statsrevisions Betænkning her i Thinget for det nærmest foregaaende Aar havde erklæret for afluttet. Skeddestomindre optog man paany den tidligere Fremgangsmaade, og man optog den paa en Tid, da der endnu kunde have været taget Hensyn til Forholdet under Finantslovforslagets Behandling. Jeg maa saaledes være af den Mening, at det havde været Finantsministerens Pligt at erhverve den fornødne Bemyndigelse, i ethvert Tilfælde gennem Tillægsbevillingsloven, til at betale de Vedkommende contant istedetfor med Papiere. Men er det nu, vil man maaskee sige, dog ikke til Slutningen temmelig ligegyldigt, enten det ene Betalingsmiddel vælges eller det andet? Jeg vil, dertil sige, at det er det i mine Tanker ikke, idet vi ved disse Finantsministerens Dispositioner ere komne ind paa Transactioner, som dog altid have en meget tvivlsom Charakter. Jeg indrømmer villig, at i saadanne Tilfælde, hvor Indtægterne i Aarets Løb, og navnlig i